

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De milite Conuerso, quem vxor tempore tentationis repetiuit, cap. 93

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

ribus, id est, in luxuriosis. In Euangelio duobus se excusantibus, is qui vxorē duxit, superbè respondit, dicens: Vxorem duxi, & ideo non possum venire. *APOLLONIVS: Quid est quòd Dominus in Euangelio aperte prohibet gulam, & figuratiuè luxuriam? De illa dicit: Videte ne corda vestra grauentur crapula & ebrietate. De ista verò: Sint lumbi vestri præcincti. CAESARIVS: Nouerat creator totius naturæ, de gula luxuriam oriri, illiusque fomentis nutriri: Genitalia ventri coniunguntur. Ac si diceret Dominus: Ne fias luxuriosus, gulæ indulge parcius. Sine Cerere & Baccho friget Venus. Tria sunt quæ fomenta luxuriæ inflammant, victus immoderatus, vestitus pretiosus, otiositas. Hæc tria propheta fuisse dicit iniquitatem Sodomæ, videlicet saturitatem panis, id est, gulam: superbiam vitæ, scilicet superfluitatē vestium, per quā libido prouocatur: & otium ipsius & filiorum & filiarum eius. Multa mala, vt dicit Salomon, docuit otiositas. Dauid propter otium peccauit cum Bersabæ. Vnde quidam ait: Otia si tollas, periëre Cupidinis arcus. Mala bestia est luxuria, castitatis impatiens, nulli sexui parcit, vix aliquem quiescere sinit: excitat dormientes, concitat vigilantes, nunc per motus naturales, nunc per cogitationes, nunc per formas oculis subiectas. Tentat incipientes, tentat proficientes, tentat perfectos. APOLLONIVS: Satis audiui luxuriæ pericula, audiui & contra illam medicamenta, nunc precor vt subjungas exempla. APOLLONIVS: Non de illis dicere volo, qui luxuriæ cõsentientes ceciderunt, sed qui ab ea tentati & conquassati, Dei gratia conseruati sunt.*

CAPVT XCIII.

Miles quidam diues & honestus, more ecclesiastico ab vxore sua separatus, ad quamdam domum ordinis nostri, gratia conuersionis, venit, cui omnia sua cõtulit tali pacto, vt domus eadem vxori, quoad viueret, certam assignaret pensionem, quæ in loco religioso vitam promiserat ducere religiosa. Nolo nominare domū siue militē, ne

Q3

fortè

*Luca 14.**Luca 21.**Luca 12.**Isidor. l. 2.**de sūmo**bon. c. 42.**Hierō in**cap. 1. ad**Titum.**Terēt. in**Eunuch.**Ezech. 6.**Ecc. 33.**2. Reg. 17**Quid. li. 1**de amore*

Fortè aliquam ex his, quæ dicturus sum, quia adhuc viuit, sustineat verecundiam. Facto eo nouitio, in tantâ diabolus illam stimulauit, vt à proposito reslirer, maritumque iam in fratrem conuersum repeteret. Dum sic nihil proficeret, cum amicis ad monasterium infidiosè veniens, vt sibi cum illo extra septa monasterij loqui liceret petiuit, & obtinuit. Quem milites rapiētes, & vi super equum trahentes, abducere conabantur. Ille verò in quantū ex vna parte leuabatur, in tantum ex altera parte deorsum labebatur. Tandem nihil videntes se proficere, cum matrona reuersi sunt. Tunc illa siluit toto anno illò. Finito anno probationis, exigente necessitate, assumpto secum monacho, venit in domum suam, in qua supradictam reperit matronam. Illa simulans se velle ei loqui secretiùs, in cameram duxit, clauso que post illum ostio, claculo amplecti ac deosculari cœpit. Sperabat enim, quia si illum ad peccandum inducere posset, quòd deserto ordine ad ipsam rediret. Sed filius integritatis Christus, qui innocentē puerū Ioseph liberauit de manibus adulteræ, eripuit & hunc militē suum ab amplexibus illicitis suæ legitimæ: nam de brachiis eius se excutiens, illæsus exiuit, & in igne non arsit. Rediens hic in domū suam, dicere potuit cum Salomone: Inueni amariorem morte mulierem, quæ laqueus venatorum est, & sagina cor eius, vincula sunt manus illius. Cui meritò congruit quòd subjungitur: Qui placet Deo, effugiet illam. **A P O L L O N I V S:** Grandis tentatio hæc. **CÆSARIVS:** Grandior ista fuit quæ sequitur.

Genes. 39

Eccli. 7.

CAPVT XCIV.

IVuenis quidam Coloniensis, Richvvinus nomine, nouitius factus est in domo nostra. Hic cum satis deuotè ac quietè per aliquod tēpus in probatione ageret, ordinemque suum disceret, diabolus paci ac saluti eius inuidens, per quandam sanctimonialem beatæ Cecilie, iam dictæ ciuitatis, tantâ gueram in eius corde mouit, tantis libidinū stimulis carnem eius vulnerauit, vt quiescere non posset. Literas reuocationis ipsa dictauit & scripsit, in quibus eum arguit